

סיכומך ישראל-ערב יעסיק בחודשים הקרובים את האינטליגנציה המתקדמת בצרפת כמדינה גוברת והולכת. ירחונו של ז'אן-פול סארטר, טאן מורן, יקדיש גליון מיוחד לסיכום זה, כשהחלק הנוגע לישראל יערך בידי הפרופסור רובר מזרחי, והחלק המוקדש לצד הערבי יערך בידי המזרחן היהודי הנועם, מקסים רודנסון, המקובל על הערבים. גליון מיוחד דומה יוצא גם עליידי כתביהעת הנוצרי המתקדם אספרי. לעומת זאת אין כל סיכוי כי סארטר יבקר בישראל או בארצות-ערב, מכיוון שהוא מסתייג מעמדת שני הצדדים כאחד. גם ביקורו באלג'יריה, שתוכנן לקראת הסתיו, יבוטל בגלל נפילת בן-בלה.

ועידת מק"י אמנם תתקיים בעתיד הקרוב, לפני הבחירות להסתדרות. הפעם מסכימות שתי הסיעות כי אכן יש להכריע בחילוקי-הדיעות ביניהן לפני הכניסה למערכת הבחירות.

משבר חדש יפרוץ בצמרת מפא"י. גולדה מאיר עשויה לאיים בהתפתרות אם לוי אשכול יתפייס עם משה דיין. שרת החוץ אינה מרוצה

מעמדתו של ראש הממשלה בקשר עם מינויו של הדר רולף פאולס כשגריר מערב גרמניה בישראל.

אם חרות לא תצליח להכריע את מוסדות ההס"ת, שיאמשרו לסיעת תכלת לבן להופיע בבחירות הקרויות לוועידת ההסתדרות, היא תנסה לחדור באמצעות הסיעה הליברלית. עד כה סרבו ראשי חרות להתאחד עם הליברלים בהסתדרות, כי העריכו את כוחם בעתיד כסיעה גדולה, ולא באחוז שווה לזה של הסיעה הליברלית כיום. במקרה כזה יפיעו מסעם חרות ברשימה המשותפת עסקנים מדרג נמוך יותר, ואילו חי"כ אריה בן-אליעזר, שהתכוון להעביר את פעילותו למסגרת ההסתדרות, יאלץ לזנוח על תכניתו זו.

מקומו של מרדכי נמיר כמזכיר ראשון של מפא"י לראשות עיריית תל-אביב טרם הובטח. במחוז מפא"י כ"תל-אביב קיימת תסיסה חזקה נגד נמיר, ותביעה להחליפו בסגנון יהושע רבינוביץ. אם אמנם יודח נמיר, ייאץ לוי אשכול לצרפו כשר למח"שלה, כדי לשמור על האחדות בתוך צמרת המפלגה.

יודע כי מיד עם כניסתו לתפקידו כשר המסחר והתעשייה, ניגש חיים צדוק לברוק את האפשרויות להנהיג פיחות חדש של הי לירה הישראלית והשפעת צעד שכזה על המשק. בדיקתו של שר המסחר והתעשייה נערכה בסודיות גמורה, אך תוך תיאום מלא עם פנחס ספיר, שבעבר נקט עמדה שלילית לגבי הפיחות שביצע לוי אשכול.

צעד נוסף של צדוק: שליחת כל תמיכה ממשלתית משורה ארוכה של מפעלי תעשייה, שייקבעו כבלתיחיוניים וכחסרי-ערך לגבי משק המדינה. חשיפת מוצרים בפני יבוא מתחרה תהיה רק צעד אחד של השר לגבי מפעלים אלה, שלדעתו יש לחסלם כתנאי מוקדם להבראת המשק.

המפד"ל תתבע למנות כמה מחבריה לתפקידים דיפלומטיים. תוך כמה שבועות יגיש מרכז המפד"ל רשימה שמית למשרד החוץ, שתכלול את מומלצי המפלגה לתפקידים של שגרירים, צירים, קונסולים ועמדות דיפלומטיות אחרות, לכל מקום שיתפנה בשרות-החוץ. אין זה מן הנמנע, ששרי המפד"ל אף יחזרו על תביעתם למנות נספח קבוע לעניני דת ליד כל נציגות דיפלומטית של ישראל בחו"ל.

גילוייה של משטרה פרטית, המעמידה עצירים לדין בפני בית-משפט פרטי, עשוי להסעיר בקרוב את חוגי המשפטנים. בית-המשפט הפרטי, שתגלה לאחרונה באחד מישובי העולים, ציחה על גנב שנתפס במקום להשיב את הגניבה לבעליה, איים למסור אותו למשטרה אם יסרב לעשות זאת. הפרשה נתגלתה לאחר שכמה מתושבי המקום פנו למשטרה, ביקשו את התערבותה.

דמות חדשה עשויה לצוץ על הכמה הפוליטית: הרבנית צופיה גורן, אשתו של הרב הצבאי הראשי אלוף שלמה גורן, אשר עשויה להיכלל ברשימת המועמדים לכנסת של המפד"ל. הרבנית נמנית על סיעת המערך שקמה במפד"ל, ואשר יגיע לה מקום בטוח בכנסת.

(המשך מעמוד 10)
בעניין זה. כעבור כמה ימים נמסר על צירוף חברים חדשים אל מערכת קול-העם. כדי לאזן את יחסיה-הכוחות גם בבטאון המפלגה, שהיה סגור עד כה בפני תומכיו וילגנר-טובי.

בינתיים הופיע במקום מזכיר המפלגה, שמואל מיקוניס, בחברת שניים מראשי הפלג היריב, אמיל חביבי ודויד («סאשה») חגיני.

הוא נשא נאום קצר, בו התחייב, בין השאר, לכנס את הוועידה עוד לפני הבחירות להסתדרות. תוך כדי כך נתן הוראה לסדרנים לפתוח את דלתות האולם בפני הקהל הרב שצבא בחוץ — ובכך שם קץ לחיכוך. התכסיס לא נעלם מעיניהם של הצירים

לשום הסכם, מבלי להביא בחשבון את דעתם של הצירים.

מרד הצעירים

למרות הפשרה שהושגה ברגע האחרון בין שני הפלגים היריבים במק"י (ראה לעיל) הוסיפה המפלגה לשבת על הרי געש. כי כבר למחרת כנסי הסולחה הת-עורר ויכות חדש, שאיים, הפעם, לפלג את סיעת מיקוניס-סנה.

חילוקי-הדיעות החדשים לא נשאו אופי אידיאולוגי, נסבו בעיקר על העמדה שחב"רי סיעה זו צריכים לנקוט כלפי הפלג של וילגנר-טובי.

צעירי המפלגה מתחו ביקורת קטלנית על הפשרה שהושגה, טענו כי היא מהווה פתח מסוכן לכניעה בעתיד.

מצצו את דמיו! הצעירים לא יכלו לשכוח את נאומו של המזכיר הכ"ל, שמואל מיקוניס, בכנס ועדי-המחוזות, שנערך במוצאי-שבת, ארבעה ימים לפני המועד שנקבע לכינוס הוועידה, ושלושה ימים לפני שהושגה הפשרה.

באותה אסיפה שפך מיקוניס אש וגפרית על אנשי וילגנר, כינה אותם סקלרוטיים שנדבקו לכיסאות. הם מצצו את דמיו במשך עשרות שנים, קרא מיקוניס ב"פאתוס.

הוא האשים את ראשי הפלג היריב בלאומנות ערבית, סיפר כי הם הפעילו לחץ על מוסדות המפלגה, בניסיון להכניס לרשימת מק"י בבחירות הקרובות איש אל-אוד.

שנים רבות בלענו צפרדעים" גילה ה"מזכיר הכללי, כל הריכוזים והמאבקים הפנימיים התנהלו בחדר-חדרים, ואילו כ"ל-פתיחוץ הופענו כשמטיבה של אחדות מכסה על פני התהום שרצבה בינינו במשך שנים רבות."

צריכים לתלות אותנו אותו נ"אום לא הסתיים ללא ביקורת עצמית. הסביר מיקוניס בלהס: גם אותי צריכים לתלות על עץ גבוה, מפני שגם אני הע"למתי עד כה את חילוקי-הדיעות, ולא עוררתי ויכות חופשי במפלגה, ועליידי כך עזרתי להם להכין את התבשיל שהקידיה עתה."

חברי ועדי המחוזות, שהאזינו לדבריו של המזכיר הכללי, לא העלו על הדעת כי הוא יתן ידו לפשרות. על-כן ירדה הפרס"סיויה של מיקוניס פלאים בעיני התומכים הקיצוניים של סיעתו. הפשרה עוררה תסיסה בין צעירי המפלגה, ובין אנשי הצעות שעבר למק"י ממפ"ם באמצעות סיעת השמאל של סנה.

תסיסה זו הביאה להתארגנות חדשה, מתחת לפני השטח. אין זו עדיין סיעה רעיונית, אולם שמועה שעברה השבוע בסניפי מק"י במחוז תל-אביב סיפרה שצ"עירי המפלגה החליטו להתארגן, על-מנת להרחיע את ראשי הסיעה מפני פשרות מרחיקות לכת.

אולטימטום. בין מארגניה של קבר"צת הצעירים נמצאים כמה שמות בולטים, כמו ראול טייטלבוים, עמוס לוי, יצחק בן וואלי שמעוני-ביק, חברי מערכת קול-העם, מזכיר בנק"י יאיר צבן, מזכיר מחוז תל-אביב של בנק"י דני פתר, רוב חברי ועד מחוז תל-אביב כמו שמיאל אמיר, חיים ברויאר, אברהם לגנסמן, מזכיר סניף בני-ברק פנחס גינור, ומזכיר מחוז ירו"שלים ראובן קאמינר.

בשבת האחרונה התכנס, בלחץ הצעירים, ועד מחוז תל-אביב והחליט לפנות אל הוועד המרכזי בדרישה לקיים את הוועידה בסוף יולי, או לכל המאוחר בתחילת אוגוסט (ראה תצפית). הם איימו כי אם הוועדיה-מרכזי לא יקיים דרישה זו, הם יפנו אל עוד שני מחוזות גדולים, המהמים יחדיו שליש מתחברי המפלגה, ויכנסו את הוועידה גם ללא אישורו של הוועד המרכזי.

עדות

הסכנה הנוראה

הנושא הוא ישן — אבל הגישה אליו היא חדשה. על כן בערה חמתה של שרת החוץ. מילה יתרה מונחת תוברת קטנה, אשר מלה אחת בלטה על עמודי-השער שלה: סכנה. שרת החוץ כעסה, מפני שה"מלה נכתבה באנגלית.

(המשך בעמוד 19)
* חולים בהסתידות העורקים.

הנעליים גדולות יותר מדי

הממורמרים, שנשארו יושבים ביצע, נמנעו באופן הפגנתי ממחאות כפיים. חסרונו של מחיאות-הכפיים הורגש היטב באסיפה, היווה הפגנה אילמת.

על הבמה תפסו את מקומותיהם מנהיגי המפלגה, כשהברי הוועד המרכזי יעקב זולבר, ושני החברים החדשים שצורפו אליו בעקבות ההסכם, אליעזר פילר ואב"רהם הס, בולטים בהעדרם. הם לא מד"היום עם ההחלטות, פשטה השמועה באר"לם, למראה השלושה שבהרו לשבת עם חברים ביצע.

הסנה לא בער. רק לאחר שהתפרו וזכרו כמה מכאי הכנס כי אחד המחוזות העיקריים נעדר מהאסיפה. איפה סנה? שאלו אחדים, נענו כי עורך קול-העם חש ברע, נאלץ להישאר במיטה, להשאיר על זיכר פתח לשמועות כי אינו מרוצה מההסכם.

אולם למרות שמחלתו של סנה לא היתה מדומה, היתה להעדרותו משמעות רבה. ל"חברי-הכנסת הערמומי נתן את ידו לפשרה שהושגה ברגע האחרון, למ"רות ששעה קלה לאחר מכן הוא עוד הבטיח לצירי הוועידה כי לא יתן את ידו